

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.250
Letna naročnina L 2.500
Letna inozemstvo L 3.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XVIII. - Štev. 45 (923)

Gorica - četrtek, 10. nov. 1966 - Trst

Posamezna številka L 50

»Obvaruj nas okuženja«

V mašni prošnji na 17. pobinkoštno nedeljo molimo:

»Daj svojemu ljudstvu, prosimo, Gospod, da se obvaruje okuženja od hudobnega duha in da bo s čistim srcem hodilo za teboj, edinim Bogom.«

Leta 1849 je Slomšek v posebnem spisu dal dušnim pastirjem navodila, kaj naj store v »današnji šoli«. Za uvod v ta spis je dal besede tedaj že umrlega škofa Seilerja. Škof Seiler je ob koncu svojega življenja tako opisal dobo, v kateri je živel:

»Gospod! Videl sem tri prizore velikega igrokaza, ki so se odigrali pred menoj in obšla me je groza pred tem, kar ima še priti. Videl sem v prvem igrokazu, kako so popačeni politiki tebi, o Bog, slovo dali rekoč: Ne potrebujemo te pri vladanju ljudstva in dežel; to lahko opravimo brez tebe. Molčal sem in se solzil. Videl sem v drugem prizoru, kako so nespametni moralisti tebe odpravili z besedami: Ne potrebujemo te več, da bi ljudi blažili in osrečevali; to lahko opravimo brez tebe. Molčal sem in vzdihoval. Videl sem v tretjem prizoru, kako so celo besni bogoslovci tebe, moj Gospod in moj Bog, odstavili rekoč: Lahko tudi brez tebe ljudi modre in srečne napravimo. Gospod! Rekel sem, kako dolgo še?

Tako postaja ljudstvo brez vere, vera brez življenja, svet brez pastirjev, duhovniki brez milobe, učenjaki brez modrosti, velikaši brez ponižnosti, obredi brez moči, zlobnost brez strahu, čednost brez opore, mladina brez živih zgledov, prihodnost še strašnejša kot je sedanjost. Ljudje hočejo morale, moralo brez vere, vero brez razodetja, razodetje brez Cerkev; hočejo Cerkev brez Sv. Duha in to, kar v edinstvi samo lahko obstoji, razdirajo in nameravajo z razdorom pospeševati.«

Slomšek je za škofom Seilerjem ponovil te besede. Nam, ki jih beremo, se zdijo zelo dobre in krepke in jih z lahko obrnemo na sedanje razmere. Kot Slomšek tudi mi ne smemo rabiti teh besed v obsodbo zmešnjave, ki bega danes ljudi. Obojati je lahko. Slomšek ni obojal. S temi živimi besedami je napisal samo uvod k svojemu pismu, da je vzbudil zanimanje za nauke, ki jih je dal v ostalem delu spisa. Ako bi gornje besede iztrgali iz celotnega spisa in jih navajali samo zase, bi ljudem silkali Slomška kot duhovnega voditelja, ki vzbuja nezaupanje in malodušnost. To bi bila popolnoma napačna slika.

MLADINO JE TREBA VODITI K BOGU

Slomšek je opisal, kako je treba doračajočo mladino voditi v nebeško kraljestvo, ki ga je oznanjal Jezus. Ne samo v nebeško kraljestvo v večnosti, marveč predvsem v nebeško kraljestvo na zemlji.

»Ker pa naše šole ne smejo biti le same učilnice, temveč tudi odgojevališča, v katerih naj bi se dobri državljani in nebeščani vzgajali, ne bi bilo odveč, da bi si dušni pastirji in pa izvedeni šolniki svoje misli, nazore in skušnje med seboj prijavljali. Takšni medsebojni pogovori o šoli in odgojevanju bi bili zelo uspešni pripomočki k pridobitvi boljših ljudi in boljših časov.«

Temu pravimo danes »razgovor« ali »dialo«. Potreben je ne samo med vzgojitelji in dušnimi pastirji, marveč tudi med Cerkvijo in nekatoliškimi, nekrščeni in brezvernimi skupinami, saj le na ta način Cerkev nudi svetu, v katerem deluje, duhovno pomoč z evangeljskimi nauki. To je, kar Cerkev želi, ne pa, kar nekateri očitajo Cerkv, da ravna kot bi bile vse vere enako dobre.

Cerkev mora imeti vpliv na šole. Za Slomškovega časa ga je lahko imela. Slomšek se je trudil, da bi bil ta vpliv čim uspešnejši. Sedaj so razmere nekoliko drugačne. Cerkev deluje v družbah, v katerih so ljudje raznih verzolpovedi. To imenujemo s tujo besedo: pluralistična družba. V taki družbi je naloga Cerkev ozkrom na šolstvo dvojna: Boriti se mora in delati za svoje šole — katoliške šole.

»Navzočnost Cerkev na šolskem področju se na poseben način kaže v katoliški šoli. Ta si prizadeva za kulturne smotre in za pravilno izobrazbo mladine ne manj kot druge šole. Vendar je zanjo značilno, da v šolski skupnosti ustvarja ozračje, ki ga oživlja evangeljski duh svobode in ljubezni; mladim pomaga, da v osebnem razvoju obenem rastejo tudi kot nova stvar, kar so postali po krstu; vso človeško kulturo končno usmerja k blagosti odrešenja, tako da vera osvetljuje znanje, ki ga gojenci postopoma dobivajo o svetu, o življenju in človeku.«

Tako uči zadnji koncil v Izjavi o krščanski vzgoji (člen 8). V členu 7 pa je povedano, da mora Cerkev pokazati posebno razumevanje in nuditi posebno pomoč tistim številnim otrokom, ki se vzgajajo v nekatoliških šolah.

SODOBNOST SLOMSKOVIH NAZOROV

Za katoliško vzgojo v šolah so Slomškovi nauki še vedno sodobni. Pokažejo nam njegove zdrave in pravilne nauke o šolski vzgoji, ki jih še danes ne le uporabljamo, marveč jih tudi dobimo v vzgojnih knjigah.

»Če so naše šole« — piše Slomšek — »cvetoči božji vrtni in dušni pastirji njihovi vrtnarji, jim pa naj bo prva skrb, da dobijo njihovi gojenci potrebno mero luči in toplote; ali brez prisposobe rečeno, izobražanje uma in srca naj enakomerno napreduje. Le samo um, na škodo srca, preoblagati z znanostjo prinaša mrzle razumnike in to vodi do suhega racionalizma; razum zanemarjati in samo čustvo gojiti donaja prazne cvetove brez sadu, budi prazno čustvanje, vodi do blodeče pobožnosti in sanjarstva. Obojno je škodljiva odgoja.« In k temu doda Slomšek, da je take napačne vzgoje veliko po šolah in po domovih.

»Vendar pa naj dušni pastir nikdar ne prezre, da imajo otroci, kakor sploh vsi nepopačeni in neloboznaženi ljudje navadno več srca kakor razuma in da je tako mnogo lažje najti pot skozi srce do razuma, kakor obratno, od razuma do srca.«

Dalje tudi ugotavlja, da se je v šolah njegovega časa tudi pri pouku verouka bolj upošteval razum kot srce, to je bolj učenje kot vpliv na voljo (srce). »Seme božje besede vsejano v rahlo zemljo mladine je ostalo brez oživljajoče toplote mrtvo, ni prineslo dobrega sadu ter je bilo od zelišča zadušeno, ki tudi v hladni zemlji dobro raste.«

Mladino je treba obvarovati okuženja z zdravno katoliško vzgojo. Tako je učil Slomšek, tako uči Cerkev še danes.

P. FORTUNAT ZORMAN, OFM

V Severni Ameriki so volili

Dne 22. oktobra je 89. ameriški kongres, ki ga sestavljata senat in parlament, po enajsturnem delu zaprl vrata kongresne palače in se razšel. Za to je moral dobiti, kot določajo predpisi, dovoljenje predsednika Johnona, ki se je tedaj ravno mudil v mestu Brisbane v Avstraliji.

V starem kongresu je štel parlament 294 demokratov in 139 republikancev, dve mesti sta bili nezasedeni; v senatu pa je sedelo 68 demokratov in 32 republikancev. Elektronski račun so napovedali, da si bodo republikanci pridobili okrog 40 novih mest, kar se zdi, potrjujejo tudi prvi objavljeni volivni izidi. Seveda ostane demokratiška večina slej ko prej nedotaknjena.

Medtem, ko so morali pretekli tork ameriški volivci — udeležilo se je volitev 56 milijonov, za ameriške razmere kar dosti — parlament v celoti obnoviti, je bilo pa v senatu v igri le 35 sedežev (20 demokratiških in 15 republikanskih). Prav toliko je bilo izpraznjenih guvernerskih mest. Zanimivo je, da je v državi New

Katastrofalno neurje po Italiji

Nad Italijo so se pretekli teden razbesnele katastrofalne sile ciklonov in deževja, ki so tri četrtine njenega polotoka spremenile v morje poplav in ruševin. V taki meri ni bila Italija še nikdar prizadeta. Od vseh strani prihajajo roteči pozivi za pomoč. Morje blatnih valov je preplavilo velikanska področja, izoliralo posamezne hiše in vasi, mesta pa spreminilo v mrtva mesta, kjer so samo šumeče reke gospodarile po ulicah in trgih in si utirale pot v nižje prostore in kleti.

Preplašeno prebivalstvo se je zateklo v višje prostore in na strehe, kjer je z belimi rjuhami klicalo na pomoč. Zmanjkuje luči, ni vode ne plina in premnogi so ostali brez hrane.

Ljudje se prepadeni sprašujejo, kako je moglo priti do tako nepredvidene katastrofe. Mnogi so mnenja, da bi jih človek lahko preprečil, če bi bila skrb za prebivalstvo in obramba pred takimi silami večja. A kaj premore vsa človeška veda proti naravnim silam, ki se razbesnijo v vesoljstvu? Strokovnjaki razlagajo, da so se nad Tirenskim morjem srečali mrzli vetrovi od zapada in vlažni vetrovi od jugovzhoda. Prišlo je do silnih ciklonov, ki so se nato razbesneli nad italijanskim polotokom, kjer so jim mrzlejši tokovi zabranili pot na vzhod.

V tej strahotni katastrofi je bila najhujše prizadeta Toskana, tridentinska pokrajina in južna Furlanija s Karnijo in Kanalsko dolino.

A tudi od drugod prihajajo poročila o silnih poplavih in plazovih, tako iz Avstrije, Jugoslavije, iz Švice, kjer močno sneži in je veliko delavcev ostalo blokiranih po deloviščih v višjih predelih dežele. Snežni viharji so zajeli tudi Poljsko, Bavarsko in vzhodno Francijo.

A vrnilo se na naše področje, da podamo le blede slike tega, kar je v teh dneh pretrpelo italijansko prebivalstvo.

DAN GROZE V FIRENCAH

Firence so doživele v petek, 4. novembra svoj najhujši dan. Reka Arno, ki teče skozi mesto, je na več krajih prebila obrežni zid in vdrla v mesto. Naraščala je od

ure do ure in ponekod dosegla tudi tri metre višine. Vseh sedem mostov čez reko je ostalo pod vodo, a so na srečo vzdržali, tako tudi edini most, ki so mu vojne sile prizanesle, to je Ponte Vecchio. Na tem mostu imajo mestni zlatarji svoje trgovine. Danes teh trgovin ni več. Sila vode je predrila zidove in odnesla s seboj zlatino in dragulje. Lastniki zlatarn sedaj z golimi rokami brskajo po blatu v upanju, da bodo še kaj našli.

Vse prometne zveze z mestom so bile na mah pretrgane in Firenze so postale otok sredi silnih voda. Ko je nastopila noč, se ni prižgala nobena luč in tako je prebivalstvo v strahu in sredi teme pričakalo jutro. Mesto je bilo več dni brez pitne vode, ker so počile vodovodne cevi, prav tako ni imelo plina, hrana pa sedaj prihaja do prizadetega prebivalstva z velikimi težkočami in zamudo. Vse mesto je paralizirano in sedaj, ko voda po ulicah počasi oteka, je pogled na razdejanje strahoten. Sila vode je poškodovala tudi velik del florentinskih umetnin tako po muzejih kakor v cerkvah in galerijah. To je najhujša povodenj, ki je prizadela Firence od leta 1270 dalje.

Žalostna poročila prihajajo tudi iz drugih krajev Toskane. V Ruggellu se je zrušilo deset hiš in pokopalo pod seboj mnogo prebivalcev. Doslej so našli sedem trupel in večje število ranjencev, druge pa pogrešajo.

Vznemirljive so bile tudi vesti iz Grossete, ki je bil ves preplavljen z vodo, iz Arezza, Livorna in Pise.

Sedaj pa se položaj v Toskani postopoma izboljšuje. Posledice povodnji so seveda strašne in bo potrebno še veliko časa, da se bo spet vse normaliziralo. V ponedeljek zvečer je bilo javljeno po radiu, da je bilo zaradi neurij po vsej Italiji 72 mrtvih, 35 pa jih pogrešajo. Verjetno se bodo te številke tekom prihodnjih dni še zvišale. Pritlična stanovanja so razdejana, ceste razrite, na stotine avtomobilov uničenih.

RAZDEJANJE NA TRIDENTINSKEM

Naravnost dramatične vesti pa prihajajo še vedno iz tridentinske in belunske province. Iz Fiera di Primiero je po velikih težavah dosegel Feltre neki domačin, ki je prinesel obupno poročilo župana iz Primiera: »Že tri dni se borimo z naraslim vodovjem Cismona in drugih pritokov. Imamo mrtve in pogrešamo veliko ljudi. Povodenj in plazovi so odnesli in porušili veliko hiš; organizirali smo izpraznitev več vasi. Popolnoma smo odrezani od sveta, ker je voda pokvarila vse ceste. Pomagajte nam! Pošljite nam vojaštvo, ognjegasce in če mogoče helikopter, ki bo odpeljal ranjence.«

Po štirih urah hoje so štirje člani cestne policije dosegli Primiero in ugotovili, da je poleg osem mrtvih še veliko število pogrešanih in ranjenih in da v kraju primanjkuje vsega.

Tudi v provinci Belluno je 11 oseb izgubilo življenje. Mnogo hiš se je porušilo; težak je položaj v Alleghe, kjer ljudje bežijo v hribe, drugi pa na strelah hiš v mrazu in dežju čakajo rešitve. V kraju Agordo so se podrli vsi mostovi. Računajo, da je v provincah Belluno in Trento izgubilo življenje nad 40 oseb.

PREKINJENE PROMETNE ZVEZE

Silno je bilo od neurja prizadeto tudi cestno in železniško omrežje. Proga Bologna-Rim je bila pretrgana na več mestih. Vlaki so morali voziti iz Milana po ovinku čez Ancono in Spoleto v italijansko glavno mesto. Prekinjene so tudi proge: Pisa-Rim (pri Grossetu), Benetke-Verona (pri Vicenzi), da omenimo le najvažnejše. Neuporabna je tudi železnica proti Brennerju.

V naših krajih se je najbolj razdivjala kakor že lani reka Timent (Tagliamento). Pri Latisani je znova prodrla obrambni nasip in preplavila naselje. V tem kraju so našle zaradi nenadno zrasle vode smrt v avtu štiri osebe. Od Latisane do San Donà del Piave, kjer se je razlila reka Piave, je vse pod vodo. Računajo, da je poginilo 80 % vse živine, 18.000 hektarjev zemlje pa je postalo neuporabnih za obdelovanje.

Zaradi poplave v Latisani je prekinjen železniški promet na progi Benetke-Trst. Vlaki vozijo preko Trevisa, Pordenona, Vidma in Gorice. Tudi se ni dalo potovati v Avstrijo, ker je pri Gemoni narastli potok zasul z zemljo tako cesto kot progo. Na Koroškem je bilo tu pot hudo zlasti v Zilski dolini.

Uprava italijanskih železnic cenila škodo na svojih napravah na 5 milijard lir. Prekinitev prometa povzroča vsak dan eno milijardo izgube. Ker se računa, da bo, če bo šlo vse po sreči, železniška mreža bolj ali manj v redu čez 15 dni, to pomeni, da so utrpeli italijanske železnice 20 milijard lir škode.

Vlada je določila 10 milijard za prvo pomoč. Predsednik Saragat je v nedeljo obiskal Firence in se prepričal o strahotnih posledicah poplav. Dejal je, da je dolžnost vseh Italijanov, da vrnejo Florenci tisto lice, ki ga je imelo pred to strašno nesrečo.

SKRB SV. OČETA ZA PRIZADETE KRAJE

Sv. oče Pavel VI. je imenoval goriškega nadškofa Pangrazia za svojega osebnega delegata in mu dal nalogo, naj obišče vse prizadete kraje in naj ponese ljudstvu besede tolažbe in dejanske pomoči. Prepriča naj se tudi, kako deluje med prizadetimi papeška pomoč.

Sv. oče sam se je pri običajnem nedeljskem opoldanskem blagoslovu toplo spomnil vseh žrtev povodnji in pohvalil prizadevanje in nesebičnost reševalnih skupin, ter vsem dobrim položil na srce, naj po svojih močeh pomagajo težko prizadetemu prebivalstvu. »Naj bi ta velika preizkušnja,« je zaključil sv. oče, »pomagala vsem, da bi postali boljši, bolj združeni in bolj sveti.«

NOVO BOGOSLOVJE za Tihomorske otoke

Z znatno podporo, ki jo je dal papež Pavel VI., bodo zgradili novo bogoslovje za Papuazijo, Novo Gvinejo in Salomonske otoke. Tamkajšnji škofje so ustanovili posebno komisijo, ki bo vzporejala vzgojno delavnost katoliških misijonov v 15 okrožjih tega predela. Katoličani vodijo trenutno v Papuaziji, Novi Gvineji in na Salomonskih otokih 609 šol, ki jih obiskuje 700.000 dijakov.

Slovesnosti v Solunu Nezaupnica Erhardu

Metropolit Chrysostomos iz Pireja v Grčiji na dan Razglasenja Gospodovega (sv. Trije Kralji) blagoslovi morje na ta način, da vrže vanj zlat križ, ki ga nato mladi potapljači spet prinesejo na suho. Morske vode predstavljajo v simboličnem obredu vodo iz reke Jordana, v kateri je bil Jezus krščen, nato pa vsako krstno vodo, ki človeka vključuje v Kristusovo Cerkev

Od 22. do 28. oktobra so bile v grškem mestu Solunu velike svečanosti v zvezi s

tisočletnico, kar sta sveta brata Ciril in Metod pričela misijonsko delo med Slovani.

Proslave je pripravil solunski metropolit, ki je povabil k udeležbi vse pravoslavne Cerkev. Glavna os vseh prireditev je bila vzhodna liturgija, za zaključek pa je bila slovesna procesija v čast solunskemu zavetniku sv. Demetriju, ki je trajala tri ure. Uprizorili so tudi poseben oratorij v čast sv. Cirilu in Metodu, na solunski univerzi pa je bilo nekaj predavanj o svetih bratih.

Slovesnost se je trikrat za kratek čas udeležil tudi grški kralj Konstantin, prinčezinja Irena pa dvakrat. Kralj je v Solunu tudi odkril spominsko ploščo za 1100-letni jubilej.

Kar je pri tem razveseljivo, je dejstvo, da je bil uradno zastopan tudi Sveti Sedež s tremi opazovalci in sicer: p. Peter Duprey, podtajnik Tajništva za zedinjenje kristjanov, prof. dr. Janez Vodopivec, svetovalec Tajništva ter p. Jožef Gill. Sv. oče je poslal posebno pozdravno pismo, kar je bil gotovo spet nov korak na težki poti zблиžanja in razumevanja med grško Cerkvijo in Rimom.

Predstavniki slovenskih Cerkev so seveda hitro odkrili našega Slovenskega rojaka ter ga pozdravili s posebnim veseljem ter razumljivim zadovoljstvom. Dr. Janez Vodopivec je kaj kmalu našel prijateljski stik s pravoslavnimi brati, katerim vsem je pri srcu edinost Kristusove Cerkev.

V enih izmed nemških zveznih držav, ki sestavljajo nemško zvezno republiko, v Hessenu, so bile preteklo nedeljo volitve. Tako domača kot svetovna javnost je bila zaradi težav, v katerih se je pretekli teden znašel kancler Erhard, zelo radovedna, kakšen bo rezultat teh volitev. Hudo nazadovanje liberalcev ali pa krščanskih demokratov bi gotovo vplivalo na razvoj vladne krize.

Socialdemokrati, ki so ves čas po vojni na oblasti v Hessenu, so tudi to pot zmagali z absolutno večino. Ohranili so 52 sedežev in prejeli 51% oddanih glasov. Od tri in pol milijona vpisanih volivcev je šlo na volišče 70% ljudi, t. j. dobra dva in pol milijona. Krščanski demokrati so dobili 24,6% glasov (leta 1962 28,2%), so torej nazadovali za skoro štiri odstotke in izgubili en sedež. Sedaj jih imajo 27. Nemški liberalci (demokratska stranka svobode) so ob dva sedeža in jih imajo le še 10. Zato pa si je pridobila, gotovo na njih račun kakor na škodo krščanskih demokratov, osem novih sedežev NDP — narodna demokratska stranka, ki dosedaj ni imela nobenega in združuje mnoge bivše naciste. Seveda je uspeh te skrajne desničarske stranke v nemški demokratični javnosti mučno odjeknil. Mnogi se sprašujejo, če to ni izraz splošnega nezadovoljstva, ki se poraja v Zahodni Nemčiji zoper obstoječe politične ter gospodarske razmere ter znanih novega vzpona nacistične ideologije.

Sprva se je zdelo, da bo prav ta uspeh nemških desničarskih skrajnjcev liberalce spet približal Erhardu in mu omogočil sestavo nove trdnje vlade. Liberalci se seveda dobro zavedajo, da so jezicek na tehtnici nemškega zveznega parlamenta. Imajo 49 sedežev, med tem ko jih imajo krščanski demokrati 245, socialdemokrati pa 202. V preteklosti so že dvakrat povzročili vladno krizo, prvič da so odstranili starega kanclerja dr. Adenauerja, drugič pa da so izsilili odstop obrambnega ministra Straussa. Sedaj terjajo Erhardovo glavo. Nočejo pristati na povišanje davkov na bencin, alkohol in tobak, s katerim bi vlada rada krila priranjiljaj, ki je nastal v državnem proračunu v zvezi z oborožitvijo nemške vojske.

Po peturni seji se je vodstvo nemških liberalcev odločilo podpreti zahtevo nemških socialdemokratov, naj se vpiše vprašanje zaupnice Erhardu v dnevni red parlamentarnega zasedanja. Erhard zaenkrat te zahteve ni sprejel, češ da se po ustavi o tem lahko razpravlja šele tedaj, ko je že znan novi kancler, ki bo razpolagal z večino glasov v zbornici. Vsekakor pa Erhardu tako zavlačevanje politično prej škodil kot koristi. Eno je gotovo: »mala« koalicija med krščanskimi demokrati in liberalci je mrtva.

»Kaže — je te dni zapisal francoski dnevnik "Le Figaro" — da so postala vodstva pokrajinskih federacij krščansko-demokratske stranke v Zahodni Nemčiji mnenja, da naslednik dr. Konrada Adenauerja ni več kos težkemu položaju. Gospodarska nelagodnost je brzkone prispevala svoje. Kancler je hotel kot zdravilo vsiliti varčevanje, toda ne delodajalcem ne sindikati mu niso bili voljni slediti. Nemir v vojski še vedno ni odstranjen in tudi tu je kancler ravnal nespretno in negotovo. Naposled pa ga ovira še zunanje-politični položaj, o katerem lahko rečemo najmanj to, da bi obracun vrget na površje več negativnih kot pozitivnih postavk.«

Ugrabljeni diplomatje

Pretekli teden je poskrbela za senzacijo tudi črna Afrika. V glavnem mestu Etiopije v Adis Abebi naj bi se bil zbral poglavarji vseh afriških držav na redno zasedanje Organizacije afriške enotnosti (OAE). Pa je prišlo vmes nekaj nepričakovanega.

Iz Conakryja, glavnega mesta Gvineje, je odletela proti Adis Abebi devetnajstčlanska delegacija. V Gvineji vedri pri svojem prijatelju Seku Toure bivši diktator Ghanee Nkrumah. Sedanja ganska vlada je že ponovno zahtevala, naj gvinejske oblasti, ki od Nkrumahovega padca zadržujejo v svoji deželi nad sto ganskih državljanov, tem dovolijo prost odhod. Toda do sedaj so te zahteve pri Seku Toureju vedno naletele na gluha ušesa.

Pa je prišla prilika, da Ghana opozori svetovno javnost na ta problem. Letalo, ki je bilo last severnoameriške družbe, je iz nepredvidenih razlogov pristalo na letališču v Akri, dasi letalska progta tega pristanaka ne predvideva. Bilo je očitno, da je šlo za diplomatsko spletko, ki se je skuhala med Washingtonom in Akro. Ganske oblasti so seveda vso gvinejsko delegacijo takoj proglasile za talce, dokler ne bi ganski državljanji dobili možnost povratka iz Gvineje.

V Adis Abebi je naravno ta ugrabitve vse prej kot pozitivno odjeknila. Petnajst čefov afriških držav, ki večinoma pripadajo nekdanji francoski Afriki, je našlo v tej ugrabitvi dobrodošel izgovor, da v takih razmerah nima smisla zborovati in so lepo ostali doma. Tisti, ki so ugrabitve organizirali, so dosegli svoje: ugrabitve je zavrila razprava ministrskega pripravljalnega sestanka OAE ter jih speljala na tirnice zračnih o tem dogodku in iskanje rešitve zanj. Končno so razne intervencije, predvsem abesinskega cesarja, le dosegle svoje: ganska vlada je gvinejski delegaciji dovolila odhod na konferenco. Toda konferenca je že zgubila na svoji pomembnosti. Zdi se, da so tako Velika Britanija (zaradi vprašanja Rodezije) kakor Francija (zaradi Džibutija) in Portugalska (zaradi Angole in Mozambika) kar zadovoljne, da je do te ugrabitve prišlo. Združene države Severne Amerike sicer vedno pri glasovnih podpirajo resolucije, ki so v korist afriških držav in njih osamosvojitve, toda ko gre za njih uveljavitev, se znajo spretno umakniti. Brez njih pomoči bi bila tudi zadnja ugrabitve nemogoča.

Poboj zaradi „svetih“ krav

Indija je znova dokazala, kako težko je pomagati ljudstvu, ki je prepojeno z verskim fanatizmom in raje umira od lakote, kot da bi se poslužilo mesa, ki mu ga nudi narava.

Skrajno desničarska stranka v indijskem parlamentu »Jam Sangh« je postavila na dnevni red zasedanja tudi vprašanje ubijanja »svetih« krav. So namreč dežele v Indiji, kjer se krave sme ubiti, če nastane lakota. Stranka »Jam Sangh« pa je izrazila zahtevo, naj bo zakol krav absolutno prepovedan.

Da bi svojo zahtevo bolj podprla, je nahujskala ljudske množice, naj se zberejo pred parlamentom v indijski prestolnici Novem Delhiju ter tam manifestirajo za zaščito svetih krav. Demonstranti so prišli iz raznih krajev Indije. V demonstraciji, ki je bila največja, kar so jih do sedaj organizirali v verske namene, je sodelovalo okoli sto tisoč ljudi. Vzklikali so gesla: »Pripravljeni smo umreti, da bodo krave živele« in »Končajmo z ubijanjem naše svete matere krave!«

Ko so množice demonstrantov vdrle na dvorišče parlamenta, jih je policija skušala najprej preganiti s solznilnim plinom. Ker to ni zaleglo, so se varnostne sile poslužile orožja. Pri tem je bilo ubitih 7 razgrajčev, nad sto pa ranjenih.

Problemi anglikanske Cerkev

Primas anglikanske Cerkev dr. Ramsey je imenoval posebno komisijo, ki naj bi proučevala ekumenska vprašanja, in vprašanje odnosov med anglikansko cerkvijo in državo. Kot je znano, je od Henrika VIII. dalje anglikanska cerkev angleška državna cerkev in njene najvišje predstavnike imenuje naravnost kraljica.

Švedska benediktinka

V benediktinski opatiji Stanbrook v Angliji je naredila slovesne zaobljube m. Brigita Frostmark, po rodu Svedinja. To je prva švedska benediktinska redovnica od časov reforme dalje. Redovnica upa, da se ji bo pridružila še kaka rojakinja in da bodo mogoče potem na Švedskem ustanoviti postojanko benediktinskega reda.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Slovenska nova maša v Rimu

Dne 11. oktobra je opravil v Rimu novo mašo g. Aleksander Rajšp. Novomašnik je prvi Slovenec, ki je po vojni prišel iz domovine in v Rimu končal svoj študij. Prvo sveto daritev je imel v cerkvi generalne hiše frančiškanskega reda. K njegovemu slavju so prišli poleg očeta, matere in številnih sorodnikov tudi mnogi verniki iz lavantinske škofije, ki jih je vodil mariborski škof dr. Maksimilijan Držičnik.

On je novomašniku tudi govoril. V svojem govoru je omenjal pomen Germanika in Gregorijane, kjer je novomašnik študiral. Iz teh zavodov so izšli številni ugledni duhovniki, škofje in kardinali kot brata Ušeničnika, dr. Opeka, dr. Lukman, kardinal Koenig in kardinal Stepinac. Tudi dr. Držičnik je končal na Gregorijani svoj študij. Novomašnik pa ima to srečo, da ima okrog sebe svoje najdražje, romarje iz mariborske škofije in rimske Slovence, tako da se lahko počuti kakor doma; škof sam pa je daroval svojo prvo sv. mašo skoraj neopaženo. Prezvizišeni je nato omenjal minljive lepote sveta, ki si jih ogledujejo romarji, novomašnik pa se je odpovedal svetu in ga zato čaka bogato plačilo. Daroval se je Bogu. Omenjal je žrtev njegove matere, ki je dobila danes polno priznanje in povabil vse, naj molijo, da bo Bog vodil novomašnika v bodočem duhovniškem poslanstvu in da bi še mnogo slovenskih mater vzgajalo svoje sinove za duhovniški poklic.

Naslednji dan je bila vsa slovenska romarska skupina skupno s škofom in novomašnikom, katerim so se pridružili tudi rimski Slovenci, v avdienci pri sv. očetu. Papež Pavel VI. je slovensko skupino posebej pozdravil.

Začasni dom gojencev bodočega Slovenika

Dne 11. oktobra so se gojenci Slovenika vselili v nove prostore Krščanskih bratov na cesti Via Aurelia 476. Njihov novi začasni dom sta obiskala tudi ljubljanski nadškof dr. Jože Pogačnik in mariborski škof dr. Maksimilijan Držičnik, ki je tam dne 12. oktobra maševal in med gojenci praznoval svoj god skupno z voditeljem zavoda msgr. Maksimilijanom Jezernikom.

V Germaniji je prispel iz domovine nov gojencev iz mariborske škofije.

Tatu je ujel

G. Vinko Levstik je našim bralcem že znan. V Rimu vodi hotel »Bled« na ulici S. Croce in Gerusalemme 40. Gostišče je skozi vse leto dobro obiskano.

Nekaj pa je lastnika hotela že nekaj časa vznemirjalo; na toliko in toliko časa je neznan zlikovec obiskoval avtomobile gostov, ki so puščali svoja vozila na notranjem dvorišču hotelske stavbe in seveda odnašal s seboj, kar se mu je zdelo dragoceno. Jasnno je, da je s tem trpel tudi sloves hotela.

Pa se je g. Vinko Levstik odločil. Sklenil

je držati nočno stražo, dokler mu ne bi skrivnostni obiskovalec prišel pod roke. Vztrajno ga je noč za nočjo pričakoval, skrit ob okenski zavesi.

V noči od 18. do 19. oktobra je bil za svojo vztrajnost poplačan. Nočni gost se je pojavil okrog štirih zjutraj. Bil je bos, da ne bi delal šuma. Komaj se je začel sukati okrog enega izmed avtomobilov, so ga od zadaj zagrabil dve krepki roki. Izkazalo se je, da se piše Pasquale Iacobin.

Dnevnik »Il Tempo«, ki o tem poroča, pa dodaja še nekaj: g. Vinko Levstik, ki živi že dvajset let v Italiji, še vedno ni uspel postati italijanski državljan, dasi je že ponovno za to zaprosil. Pa se je moral do sedaj zadovoljiti le s sladkimi obljubami. Sedaj pa bo morda le šlo, saj je uspešno pomagal italijanski pravici, da ji je prišel v roke nepošten zmikavt.

Tudi mi iskreno želimo g. Levstiku, da bi v svoji nameri končno uspel. Saj je prav, da poznajo hvalčnost ne le posamezniki, temveč tudi državne oblasti.

Urad za dušno pastirstvo med turisti

Sv. oče je pri koncilski kongregaciji ustanovil poseben urad, ki naj bi poskrbel za organiziranje dušnega pastirstva med turisti. Vprašanje, kako poskrbeti za milijone in milijone turistov, postaja iz leta v leto težje, ker vedno narašča število tistih, ki v poletnih mesecih iščejo oddiha v tujih deželah. Doslej je bilo to prepuščeno iniciativi posameznih škofov ali duhovnikov. Z novostanovljenim uradom pa bo postalo delo bolj načrtno. Novi urad vodi dominikanec pater Giovanni Arrighi.

Koncilski katekizem

Holandski kardinal Alfrink je med slovesno sv. mašo v stolnici v Haagu predstavil nov katekizem za odrasle, ki je napisan tako, da upošteva določbe zadnjega koncila. Verjetno gre za prvi primer pokoncilskega katekizma, zato je slovesnost vzbudila precej pozornosti in so jo prenašali tudi po radiu. Katekizem se zelo naslanja na sveto pismo.

Jezuit v ameriškem svetu Cerkev

Katoliški duhovnik jezuitski pater David Bowman je bil poklican v stalni organizem ameriškega sveta cerkva, v katerem so skoro vse protestantske in pravoslavne skupnosti v ZDA. Pater Bowman je dosegel doktorat na gregorijanski univerzi in je dalj časa poučeval na katoliški univerzi v Washingtonu. V novem organizmu je podpravnatelj za teološke in liturgične probleme.

Novo Marijino svetišče

Temeljni kamen za novo cerkev znanega Marijinega svetišča Neviges v koelnski nadškofiji je blagoslovil pomožni škof kardinala Fringsa msgr. Fritz. V novem svetišču bo prostora za 800 sedežev in 2500 stojšč. Po slovitih stolnic v Koelnu bo novo svetišče največja cerkev v tej nadškofiji.

Spomenik angleškemu mučencu Tomažu Moru

Angleški kardinal Heenan in poglavar anglikanske Cerkev dr. Ramsey sta dala skupno pobudo za postavitve spomenika znanemu mučencu Tomažu Moru. Sv. Tomaž More je bil državni kancler za časa kralja Henrika VIII. Ko pa se je kralj odtrgal od katoliške Cerkev, kancler ni hotel potrditi vseh vladarjevih odločitev in je odstopil. Kasneje je prišel v ječo in leta 1534 je bil zaradi svoje zvestobe Cerkvii obsojen na smrt. — Tudi papež Pavel VI. je poslal svoj dar za spomenik.

Bazilika sv. Jožefa v Kanadi

Sedaj končujejo v Montrealu v Kanadi baziliko sv. Jožefa, ki bo največja katoliška cerkev na svetu, katera je posvečena sv. Jožefu. Z graditvijo so pričeli leta 1924. Za svetišče so dali svoje prispevke verniki in romarji iz vsega sveta. Svetišče bodo posvetili prihodnje leto.

Diakoni v dušnem pastirstvu

Skof v Rottenburgu Karel Leiprecht je določil, da bodo šli diakoni za eno leto v dušno pastirsko službo, šele potem bodo prejeli mašniško posvečenje. To leto naj bi jim pomagalo, da bi se tudi praktično pripravili za bodoče poslanstvo.

ŽUPAN V DOBERDOBU ni za ohranitev slovenske manjšine

V ponedeljek, 31. oktobra je bila v Doberdolu seja občinskega odbora. Na njej je svetovalka Slovenske liste Marija Ferletičeva vprašala župana, ali tajnik razume slovenski. Ker je bil odgovor negativen, je dejala, da je prisiljena podati nekaj izjav v italijanski, ker je želela, da pridejo točno v zapisnik ter prosila, naj je ne motijo. Dejala je, da odbor ni izbral nekaterih zakonov za izvršitev nujnih in koristnih del. Župan se namreč rad opravičuje, »da si občina ne more nalagati dolgov!«

Svetovalka je tudi očitala, da je župan poslal na Deželo program del, ki ga je sestavil ožji odbor in ne tistega, ki ga je svet odobril na seji 31. maja. Tak postopek je nezakonit, krši pravice občinskega sveta in ga žali. Hrupno so komunisti ta očitek zavračali, toda tajnik je z dokumentom dokazal, da ima Ferletičeva prav. Pa so komunisti trdili, da Ferletičeva nima jasnih idej!...

Kar pa je svetovalko Slovenske liste močno začudilo, je bil predlog za najem posojila v skupnem znesku 21.161.987 lir za kritje primanjkljave štirih let: 1961, 1962, 1963 in 1964.

Kako to? Saj je vendar pri razpravi glede obračuna za leto 1964 ugotovila, da ima občina kar 60 milijonov kreditov. Zakaj jih ne izterja?

Zopet je na seji 31. maja, ko je šlo za najem posojila za kritje računov iz leta 1960, predlagala, naj se enako sklence še za naslednja leta. Pa jo je župan Jarc zavrnil, da taka finančna politika ni niti pravilna niti koristna. No, zdaj se je komunistični župan poslužil prav njenih predlogov, ker jih je očitno spoznal za pravilne in koristne!

Pri zadevi protosinhotrona (pospeševalca jedrske energije) je svetovalka SL želela povedati, da sicer ni proti njegovemu nastanku, da pa mora državna oblast predhodno zagotoviti obstoj slovenske skupnosti in jo primerno zaščititi, kajti ni dvoma, da bo Doberdob z nastankom protosinhotrona dejansko uničen.

Toda komunistični župan jo je kar naenkrat prekinil, češ da se ne drži »argumenta«. Očitno mu njena tehtna izvajanja niso bila pogoda. Pa saj je vendar sam izjavil, da bo slovenska manjšina zaradi protosinhotrona »prikrajšana!« Pripomnil pa je, da spričo velike ekonomske važnosti se na to ne sme gledati!

Spričo tako gorostasne kršitve pravice svetovalcev, da prosto govorijo in izvajajo svoje argumente, je M. Ferletičeva iz protesta zapustila dvorano. Odbornik Karleto Černic je županovo kršitev razumel. Trikrat je poslal ponjo. Moral bi raje župana pozvati k redu!

Komunistični župan je razodel svoje nezaznavanje za slovensko stvar tudi ko je večinski svetovalec g. Jože Pahor pripomnil, da bi vendar bilo dobro vnesti v resolucijo glede protosinhotrona kako klavzulo za zaščito slovenske manjšine. Župan ga je namreč zavrnil z izjavo, da bi taka klavzula bila velika ovira za nastanek protosinhotrona in da se bo o zaščiti Slovencev govorilo raje po njegovem nastanku!

O sancta simplicitas! Po toči ni kaj zvoniti, pravi star slovenski pregovor.

Kakor povedano, je M. Ferletičeva zapustila sejno dvorano. G. Bruno Pahor od SL je bil edini, ki se je glasoval v tej zadevi vzdrlj; vsi komunisti pa so, brez pomisleka za usodo slovenske skupnosti, glasovali za protosinhotron.

Ko je svoječasnno odbor hotel spraviti županovo ženo v stalež občinskih uradnikov, je svetovalka SL glasovala proti s pripombo, da bi bil tak sklep nezakonit. Kljub temu so komunisti sklep sprejeli. No, pristojna oblast ga ni potrdila.

Iz vsega navedenega dobimo vtis, da komunisti v Doberdolu upravljajo občino kot nekako zasebno podjetje! Nočejo slišati o zakonskih predpisih, zato ravnajo čisto nezakonito. Njim je obstoj in razvoj slovenske manjšine deseta briga, ker pač ravnajo po navodilih italijanske komunistične partije.

Višek nezakonitosti pa je stvar sejnih zapisnikov. Tajnik ne razume slovensčine, seje pa se vršijo v slovensčini, kar odgovarja pravici. Kdo torej piše zapisnike? Tajnik gotovo ne, saj niti ne ve, kaj so svetovalci govorili in sklenili! Zakaj bi ne poskrbeli za tolmača?

Devete slovenske športne igre v Trstu

Pred devetimi leti je bil v začetku novembra v Trstu pod okriljem športnega društva »Bor« prvi slovenski športni teden. V teku let pa se je ta slovenska športna manifestacija tako razrasla, da ni zadostoval samo en teden, da bi nastopajočji pomenili silo med seboj; potrebna so bila predtekovanja in kvalifikacije. Sklenjeno je bilo, da se športni teden preimenuje v Slovenske športne igre.

Tekmovanje se je pričelo z nogometom že dva meseca pred uradno otvoritvijo iger, končalo pa se je s finalno tekmo v odbojki 3. novembra, ko je bila svečana in preprosta slovesnost ob podelitvi pokalov in kolajna najboljšim. Sodelovalo je pri teh igrah 19 društev v 70 športnih panogah in disciplinah z več kot 1000 tekmovalci, med katerimi je bil najmlajši star 6 let, a najstarejši 80 let. Največ tekmovalcev je prijaviilo športno društvo Breg (250), sledijo Cankar, Škamperle, Sokol, Nabrežina itd.

Slovenske športne igre so dosegle zelo velik uspeh, kakršnega ni nihče pričakoval, niti prireditelji sami; razpolagali so s skromnimi finančnimi sredstvi in z omejenim organizacijskim in strokovnim kadrom. Vse breme je padlo na relativno ozek krog ljudi, ki so v teku dveh mesecev dali vse iz sebe. Število tekmovalcev se iz leta v leto veča, kot so na vrsti vsako leto poleg starih tudi nove panoge; sorazmerno s tem pa se ne množijo sodniške vrste in organizatorji se prav zaradi tega znajdejo v škripih.

Športne igre nudijo naši mladini izredno priliko, da se izživlja v pravem duhu, obenem pa mobilizirajo skoraj vso našo manjšino; dokazale so, da mladina pravilno pojmuje zahteve in cilje, začrtane na tej manifestaciji. To se posebej odraža v prijateljstvu, tovarištvu, v medsebojnem poznavanju in izmenjavi misli in mnenj, ki jo vedno bolj zblizujejo.

Vse igre so potekale v tem duhu in redki izpadli posameznikov ne mečejo senca na svetle ideale vseh udeležencev. Te misli je podal na zaključni slovesnosti predsednik športnega društva »Bor« Dušan Košuta. Poudaril je še, da morajo postati te igre stalna in načrtna oblika našega športnega dela, ne pa enkratna manifestacija dosežkov zamejskih atletov. Poudarek iger sloni na vključevanju vseh slovenskih društev, tako tistih, ki že dolga

ljevanjih, za dve leti bi ga bilo! Toda Jon je neznanško daleč od sleherne literature in na moč blizu svojji Greeti, ki osamljena leži v porodnišnici; s svojo stisko... In kako neki je z otrokoma? Lowie je pač dobro poskrbel zanj? Tako premišljuje Jon v svoji prazni sobi, tako premišljuje Greeta med svojimi bolečinami na porodniški postelji; tako potujejo misli obeh združenih Gerritsovih sem in tja, od srca do srca, prek streh in skozi zidove in mesto meče svojo krvavordečo svetlobo v temno nočno nebo. Da, zdaj, v tej stiski, ki vpije po usmiljenju, bi pa Jon lahko molil devetdnevno.

Jodo, Phinetta in služkinja so šli počivati. Jon je slišal procesijo po stopnicah. V hiši je zdaj še bolj prazno in še hladneje. Jona zebe, še eno pipo si zapali in teka po sobah sem in tja. Potem ga nenadoma spet prestraši zvonec. To ni hišni zvonec, to je telefon. Ko strela švigne navzdol. Telefon je v Jodovi zadnji sobi; vrata so zaklenjena; nazaj gor in potrkaj pri Jodu.

»Stric, stric. Telefon kliče! Brž ključe!« Medtem zvonil telefon naprej. Jodova

roka pada skozi špranjo ključ. Spet dol! »Halo! Halo! Kdo tam?...« Glas na nasprotnem koncu: »Ali je tam slaščičarna Du Square?«

Jonu pohaja sapa, da niti kleti več ne more. Ob telefonu se sesede na stol. Zadržna oporna moč ga zapuša; zdi se mu, ko da ga zapuša zavest in da jo spremilja dolg, flavti podoben pisk... ne, to so tvoja ušesa, ki v njih zveni, ušesa ubogega norca, ki je obsojen na vešala. Odvleče se skozi vežo, po stopnicah navgor in v spalnico, pade na posteljo in čuti, da ga obdaja dirgetajoča groza; strah ga je v temi; mali Jon ne more živeti brez luči! Tako po dolgih mukah zaspi.

Trkanje na vratih ga požene kvišku. Stric je.

»Na, Jon, čestitam! Dobila sta spet sina. Pravkar so me poklical na telefon.« Tedaj pa Jon nima več obstanka in živ krst bi ga ne zadržal. V vrtincu zdrevijo klobuk in površnik in stopnišče mimo njega. Deset minut pozneje stoji pred porodnišnico. Vrata se le malce odpro.

»Sestra, jaz sem Gerrits, saj veste?«

»Da, gospod, toda nihče ne sme noter

pred deveto uro.«

»Da, že, sestra, toda moja žena...«

»Vse je v redu z gospo, lahko ste pomirjeni. Ob devetih gospo lahko obiščete. Zbogom, gospod.«

Vrata se zapro. Jon zmerja sam pri sebi, polagoma pa se mu vihra v srcu le poleže; zdaj ve, da je Greeti dobro in da imata še enega sina; sina, sina... Le to edino besedo razloči iz takta svojega hlastnega koraka. To pomaga zoper hladne noge in časa je vendarle še dve uri. Jutranji vetrič odpiha njegovo trudnost... Jon pride mimo peka. Novi kruh diši iz peči. Zdjaj, ko se je strah unesel, se mu prebujata glad.

»Dajte mi pol črnega hlebca, gospa!«

Ta je poceni in diši po marcipanu. S kruhom pod pazduho se oglasi Jon spet pri Jodu. Služkinji se zazdi Gerrits zelo prostaški.

Pa pride deveta ura! Jonu roke kar niso dovolj nežne in očj kar ne dovolj široke in beseda kar ne dovolj topla za preljubljeno, ki mu zmagoslavno molj njegovega sina naproti,

(se nadaljuje)

TRŽAŠKE NOVICE

Slovenska strokovna šola v Trstu

V Rimu se je 3. novembra zaključilo 13. zasedanje mešanega italijansko-jugoslovenskega odbora za manjšinska vprašanja. Mešani odbor je razpravljal o šolstvu obeh narodnostnih skupin, o položaju učnega osebja, o delu obeh pedagoških svetovalcev itd.

Kakor poročajo, je mešani odbor sprejel priporočilo, naj se v prihodnjem letu spremeni ena enotna srednja šola v Trstu v slovensko strokovno industrijsko in obrtniško šolo in da se sedanja italijanska gimnazija v Piranu preseli v Buje. Odbor je dal nalog strokovnjakom, naj proučijo možnost za druge strokovne šole na področjih, kjer velja poseben statut. Mešani odbor je sprejel na znanje, da je bil ne-

pravno spremenjen čl. 72 zakona o matični službi, ki je prepovedoval dajanje tujih imen, in da je bila odprta nova šola v italijanskim poukom v Novi vasi. Poleg tega je mešani odbor pripravil splošni program za kulturne izmenjave.

Pripomniti je treba, da so sklepi mešanega odbora le priporočila, ki jih morata potem sprejeti obe vladi.

Čestitamo mladini

V četrtek, 3. novembra je bil slovesen zaključek Slovenskih športnih iger v Trstu, ko so proglasili zmagovalce in jim podelili nagrade. Obračun letošnjih slovenskih športnih iger je dober in je presegele vsa pričakovanja. Za razne nastope v 70 športnih panogah in disciplinah se je prijaviilo 1216 športnikov iz 19 društev. Največ je bilo okoličanov. Najmlajši tekmovalci je bil star 6 let, najstarejši pa 80. Toda to je izjema. Tekmovalci so bili mladi.

Na zaključni prireditvi so prečitali čestitke, ki sta jih poslala tajništvo Slovenske skupnosti in Boriz Race. Tajništvo Slovenske skupnosti je mladini čestitalo k lepim športnim uspehom, poudarilo idealizem in požrtvovalnost slovenske športne mladine, ki opravlja tudi pomembno narodno poslanstvo ter ji zaželelo polno uspehov v bodočnosti. Prisotni so bili deželni svetovalec dr. Škerk, trije slovenski župani, med njimi nabrežinski župan g. Drago Legiša in repentabski župan g. Michael Guštin.

Še nekaj misli k oddaji „Slovenska nabožna pesem“

V predzadnji številki »Kat. glasa« je bila objavljena obrazložitev Radia Trst A, zakaj ni več oddaje »Slovenska nabožna pesem«. Vendar se zdi, da so razlogi, ki so dovedli do ukinitve te oddaje bolj piškavji in v nobenem primeru dovolj tehtni. Vzemimo samo prvega, češ da je oddaja trajala dalje časa kakor je bilo prvotno predvideno. Trajala je pač, ker je šlo za eno oddaj te postaje, ki je bila slovenskim poslušalcem najbolj všeč. Saj jo je poslušala vsa Slovenija! Nihče ne trdi, da je bilo petje naših zborov prvovrstno, a glavno je, da je ljudem ugajala in da je morda od vseh oddaj ta imela največ poslušalcev. Že to bi moral biti zadosten protivzrok, da bi vodstvo Radia Trst A oddajo obdržalo pri življenju.

Drugi vzrok, ki se ga navaja je, da so bile pesmi zadnje čase vedno iste. To se pa ni zgodilo, ker bi bilo razpoložljivih pesmi pre malo, kajti vodstvo ima v zalogi precejšnje število posnetkov, ki jih je dalo morda enkrat v dveh ali treh letih.

Vzrok, ki bi lahko držal je ta, da se zbori zadnje čase niso več tako priglasiili za registriranje. Tu se pa stvar nekoliko komplicira, ker se je zgodilo, da so radijski tehnikji bili morda le nekoliko preve zahtevni. Naši zbori niso profesionalni in so zato peli kakor so pač zmogli. Občinstvo jih je pa le rado poslušalo in to je glavno. In to dejstvo bi moralo biti edino merodajno za vodstvo, ko je vzelo v pretres ukinitve te oddaje.

—ko

Slovenski verniki v Rojanu za misijone

Nabirka na misijonsko nedeljo za misijone je bila v Rojanu izredno obilna: kar 85.000 lir, to je dvakrat več kot običajno. Lepa je bila udeležba pri zakramentih, pa tudi k prireditvi v Marijin dom je prišlo precej ljudi.

Slovenski verniki v Rojanu skrbijo tudi za šolanje štirih bogoslovcev v misijonskih deželah. Za enega skrbi misijonski odsek Marijine družbe, za tri pa posamezne osebe. Eden izmed bogoslovcev je v Južnem Vietnamu, trije so pa v srednji Afriki. Letno šolanje za vsakega znaša 100.000 lir. Vse to kaže, da se v Rojanu vedno bolj prebujata zavest odgovornosti za širjenje božjega kraljestva na zemlji.

Dela v openski cerkvi

V notranjosti župniške cerkve na Opčinah so v teku obnovenja dela. Strop, ki je bil po bombardiranju za silo popravljen, je začel razpadati in ga je bilo treba temeljito popraviti. Delavci so odstranili stari omet in postavili novega, a ne več na stare deske, temveč po novem sistemu na žično mrežo. Obstaja upanje, da bo cerkev kmalu spet v najlepšem redu in temeljito očiščena.

Spomnili so se svetoivanskega doma

V teh mesecih se slovenski verniki pri Sv. Ivanu pod vodstvom svojega dušnega pastirja g. Petra Sorlija na vse načine trudijo, da bi zbrali potrebna sredstva za skorajšnjo dograditev »Doma«. Mnogi dobrotniki so se ga spomnili v mesecu oktobra, tako npr. rojanska Marijina družba z zneskom 50.000 lir, oseba, ki ne želi biti imenovana, pa celo s 100.000 lir. Pa tudi v skrinjico ob vhodu v cerkev neprestano padajo tih darovi. Izrabimo mesec novembra in naredimo z našim darom za to potrebno stavbo dobro delo v korist način pokojnih!

ANTON VAN DE VELDE

Srce zmaguje

48

Jon se vrne v njuno spalnico. Kako da odmeva vse tako prazno in votlo? Ima ga, da bi poklical svojo Greeto... In kje sta otroka? Spodaj poje jazz iz radia; kupola je popravljena in Phinetta je odzdravela od svoje migrene. Kako neki je zdaj z Greeto? In otrok? V pošastnem sprevidu se mu valijo po glavi tragični dogodki, ponesečeni porodi, pohabljeni otroci, vodoglavci, umirajoče porodnice, osiroteli dojenčki... Tukaj ne vzdrlži! Nazaj na cesto mora. Ne, Jon, ostani tukaj, na svojem mestu. Če se kaj zgodi, če... potem vsi vedo za tvoje stanovanje. Zdjaj ne greš nikamor. Omahne na posteljo, poskuša zaspati. Ne more. Spet prižge luč; si vzame knjigo. Ne more brati. Kavro pristavim, si misli, to me zaposli. Kakor samec — pa kakó star v svojih kretnjah! — teka po sobi in se nenado-

GORIŠKE NOVICE

Letošnja Cecilijanka

Odbor Zveze slovenske katoliške pravnote v Gorici je na seji dne 7. novembra obravnaval podrobno organizacijo letošnje cecilijanke. Sklenil je, da se zaradi tehničnih razlogov prenese na nedeljo po sv. Ceciliji, to je na nedeljo 27. novembra ob 4^h popoldne. Skoraj vsi prijavljeni zbori so potrdili svojo udeležbo, drugi pa upajo, da jo bodo, tako da obeta biti letošnja cecilijanka najbolj uspešna med vsemi dosedanjinjmi glede na število zborov. Ker imajo ti sedaj en teden več časa za vaje, pričakujemo, da bo cecilijanka letos prekosila vse ostale tudi glede lepote izvajanja.

Občni zbor Slovenske katol. akademike društva

SKAD je imelo v soboto dne 5. novembra svoj deseti občni zbor. Dosedanji predsednik Mirko Šturm je pozdravil člane in osem novih akademikov, ki so letos pristopili k društvu. V pozdravnem govoru je podal sliko preteklega delovanja in obravnaval težave, ki to delovanje ovirajo. Te težave izvirajo predvsem iz razpšenosti akademikov po raznih univerzah in njihove odsotnosti iz Gorice. Kljub temu pa je ugotovil, da so skadovci poleg nekaj predavanj in kulturnih večerov pomagali in sodelovali pri raznih prireditvah. Nadalje je predsednik potopil, da je pre malo sodelovanja med člani in starešinami.

Po poročilu tajnice Marije Češčutove in blagajnika Damjana Paulina so sledile volitve. Za novega predsednika je bil izvoljen Midio Susič, v odbor pa sledeči akademiki: Češčut, Kerševan, Paulin, Valentinič. Novemu predsedniku in odboru želimo obilo uspeha v nadaljnjem delovanju.

Doberdob

Za poplavljenca je bila zbirka v sredo. Od hiše do hiše je mladina šla z nabiralnikom. Bolje je dajati, kakor biti potreben pomočnik kakor poplavljenec. Daresljivi vaščani so se tudi to pot lepo izkazali.

Sv. Martin bo tudi letos v naši vasi z običajno tridnevno pripravo, s celodnevni čiščenjem. Ob 3.30 bo govor, zahvalna pesem z ofrom za cerkveni zbor in blagoslov motornih vozil pred cerkvijo. Pri prvi maši je na sporedu enoglasna slovenska ljudska maša. — Sv. Martin, prosil za nas!

Zahvalni dan v Sovodnjah

V nedeljo, 13. novembra bodo praznovali v Sovodnjah zahvalni dan. Zjutraj ob sedmih bo sv. maša, po maši pa blagoslovitev kmečkih motornih vozil pred cerkvijo. Zato naj vsi kmetovalci brez izjeme pripeljejo ob sedmi uri svoja kmečka motorna vozila pred cerkev v smeri proti gornji cesti (stradalti), da s tem ne bo oviran promet na glavni cesti. Vsi vaščani so na to izredno slovesnost toplo vabljeni.

Slovenski otroški vrtec v St. Mavru

Goriški občinski odbor je sklenil odpreti slovenski otroški vrtec v St. Mavru.

Tako bodo sedaj imeli domačini otroški vrtec v vasi in jim ne bo treba voziti svojih otrok v Pevmo. Za vrtec se je prijavilo skupno trinajst otrok.

Zeljo šentmavskih občanov so v tem oziru zlasti podprli občinski svetovalci SDZ, ki so tudi naredili potrebne korake za hitro odločitev goriškega občinskega odbora.

Poroka v Štandrežu

V štandreški cerkvi je dekan J. Zorž v soboto, 29. oktobra poročil gđc. Vero Paskulin iz Štandreža z g. Ivom Češčutom iz Sovodnj, tajnikom na slovenski višji gimnaziji in liceju. Mlademu paru iskreno čestitamo in jima želimo vso srečo v življenju.

Razno iz Kanalske doline

Sv. Višarje. V praznik Všen svetnikov 1. novembra je bila na Sv. Višarjah ganljiva svečanost. Sv. maša se je darovala za srečno pot slovenske laične misijonske sestre, ki odhaja v Zambijo (Južna Afrika) v pomoč misijonarju p. Radku Rudežu SJ. V cerkvi je bilo le 12 oseb, med njimi omenjena misijonarka s svojo sestro. Doma je iz Maribora. Naj jo spremlja božji blagoslov in naše molitve!

Prvi sneg. Na Sv. Višarjah je za praznik Kristusa Kralja zapadlo 30 cm snega. Na dan Vseh svetih je kazal toplomer 9° pod ničlo! Pokazali so se že prvi smučarji. Predeli nad 1200 m so vsi pod snežno odejo. Krasen je pogled iz kabine na žičnici na zasnežene smreke in vrhove. Zabiški pastir je dva dni iskal svoje zgubljene ovčke. 1. novembra jih je našel, a namesto petnajst kar dvajset! Pet snežnobelih jagnčkov je prekrival sneg, ki jim pa ni škodoval. Tudi srnjaki so prišli nižje. Nametalji so jim sena in druge hrane na posebnih krajih, da ne bodo gladovali.

Očja vas, mala vasica pod Višarjami, je dobila prejšnji mesec svojega novega župnika. Za sv. Jožefa so tam pokopali prejšnjega dušnega pastirja g. Gujona pri 89 letih. Četrtna prebivalcev se govori slovensko. Prav bi bilo, da bi zato znal slovensko tudi dušni pastir. Pred sto leti je tu deloval in umrl župnik Jurij Prešern, brat našega največjega pesnika dr. Franceta Prešerna.

Ukve čakajo novih orgelj. Obljubljajo jih za božič. Pevci že sedaj tako lepo ubrano pojo, kaj bo šele ob novih orgljah! Za Vse svete in na dan vernih duš so v lepem številu pristopili k sv. zakramentom in s tem pomagali reševati duše pokojnih iz vic. Bele snežinke so mehko padale na grobove, ko jih je dušni pastir obiskal, da jih blagoslovijo in ob njih z ljudstvom pomoli.

Zabnice. Kar pri šestih mašah so bili mnogi Zabiščani na vernih duš dan. Tudi pogreb so imeli tisti dan. Peter, edini s tem imenom v vasi, je našel v blagoslovljeni zemlji svoj zadnji dom. Pri cerkvi je zrastle lepo novo pokopališče. Vse grobove okrog cerkve so deloma že, ali pa jih še bodo, prenesli na novi del. Tako bo cerkev dobila še lepše lice, odprt dostop in prostor za parkiranje. Tudi hiša šolskih sester ob cerkvi se je modernizirala. Dobila je novo centralno kurjavo.

izmenjavji, prometu, v turističnem razvoju in kulturnih odnosih. Doslej ni bilo dovolj upoštevano kakor tudi ne važnost in koristnost primernih stikov s sosednjimi državami. V spomenici je nadalje omenjena potreba po čimprejšnji uresničitvi važnih del v naši deželi kot so ustanovitev protosinhotrona, povezava ceste Gorica-Villesse, večja usposobljenost železniške proge med južno in severno železniško postajo, ureditev tovarne SAFOG, ki zaradi racionalizacije proizvodnje ne sme zmanjšati zaposlitve in končno obnovitev zakona o prosti coni pred 31. decembrom.

Predsednik vlade se je v spremstvu mestnih oblastj podal v ulico Cadorna, kjer je prisostvoval odkritju spomenika vojaku Italije in imel od tej prilike tudi daljši govor, ki se je nanašal na potek vojnih dogodkov v naših krajih ob prvi svetovni vojni. »Vojaki,« je zaključil Moro, »so umrli brez sovraštva, da bi še poslednjič dokazali, da je le ljubezen, ki rešuje.«

Popoldne sta se predsednik Moro in minister Tremelloni odpeljala v Vittorio Veneto, kjer sta prisostvovala vojaškim svečanostim.

Stopi iz vrste in reci: Slovenec sem

Slovenska skupnost je predložila svoji listi za tržaški občinski svet in tržaški pokrajinski svet, ki ju bomo volili 27. novembra. Volitve se naglo bližajo. Slovenci se moramo zanje dobro pripraviti. Vsakdo naj napne vse sile, da bo Slovenska skupnost dobila pokrajinskega svetovalca in po možnosti dva občinska svetovalca. Ta cilj je dosegljiv. Če ga dosežemo, bo naša moč tolikšna, da bodo odgovorni krogi morali sprejeti še več naših zahtev kot doslej. Kako lepo bo, če bo vsakdo stopil k prijateljem in znancom in jih pridobil za najbolj naravno stvar na svetu: da kot Slovenci glasujemo slovensko.

Ne smemo pozabiti, da bodo uradni in časnikarski krogi štelj za slovenske samo tiste glasove, ki jih bo dobila Slovenska skupnost. Glasovi, ki jih bodo Slovenci po nesreči dali neslovenskim strankam, bodo za nas zamrzjeni, vrženi v stran, izgubljeni. Na to naj pomisli vsak rojak, ko bo šel na volišče.

Slovenska skupnost je izdelala splošen program za občino in pokrajino, kakor tudi podroben program za predele in kraje, v katerih živimo Slovenci. Ti programi upoštevaajo vse rojake ne glede na sloj, ki mu pripadajo.

Slovenska skupnost je krovna organizacija, v katero spadamo vsi. Vsi jo moramo podpreti. Glasovanje za neslovenske stranke pomeni za nas veliko škodo. Ta pojav mora izginiti, zakaj odločiti se moramo, če hočemo še biti pripadniki naroda, ki je majhen, a žilav in eden najbolj kulturnih v Evropi.

Z drugo narodnostjo želimo živeti v miru in slogi, hočemo pa uživati pravice, ki nam grejo kot narodni manjšini.

Ko gremo volit, dragi rojaki, naj vsakdo poslušaj klic vesti in krvi, naj pogumno stopi iz vrste in z glasom za Slovensko skupnost izpriča: SLOVENEK SEM!

Gradnja cerkve v prostem času

Skupina delavcev je v kraju Cuenca v Španiji v prostem času zgradila cerkev v čast fatimski Materi božji. Potrebni material za cerkev so darovali njihovi delodajalci.

RADIO TRST A

Spored od 13. do 19. novembra

Nedelja: 8.30 Kmetiska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojano. — 10.15 Od nedelje do nedelje na našem valu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Ostrorelec«, dramatisirana povest. — 12.00 Nabožna glasba. — 12.15 Vera in naš čas. — 12.30 Glasba po željah. — 13.00 Odmevi tedna v naši deželi. — 15.00 S pesmijo naokrog. — 15.30 »Don Carlos«. Dramska pesnitev v petih dejanjih. — 18.00 Koncert v miniaturi. — 18.30 Kino, večer in danes. — 19.00 Glasba za dobro voljo. — 19.15 Nedeljski vestnik. — 19.30 Napevi iz vseh dežel. — 20.30 Iz slovenske folklore: Rado Bednarik: »Pratika za drugo polovico novembra. Ponovitev v torek ob 12.00. — 22.00 Nedelja v športu.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole (oddaja za srednje šole). Ponovitev ob 17.25. — 12.00 Trije ansambli, tri dežele. — 12.10 Brali smo za vas. — 13.30 Priljubljene melodije. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 19.10 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: (7) »Oton Zupančič, življenje in značaj«. — 21.00 Sodobne črtice in novele: Boris Pahor: »Kakle«. — 21.30 V plesnem ritmu. — 22.30 Slovenske skladbe za violino in klavir. Izvajata violinist Rok Klopčič in pianist Marijan Lipovšek. — 22.40 Ameriški motivi.

Torek: 13.30 Glasba po željah. — 17.20 Italijansčina po radiu: Spopolnjevajni tečaj: 1. lekcija - pripravil Janko Jež. — 17.35 Glasba za vaš tranzistor. — 18.30 Iz niza javnih koncertov Radia Trst v sezoni 1965-66: Baritonist Dario Zlobec, pri klavirju Andro Giorgi. — 18.55 Za vedro razpoloženje. — 19.10 Plošče za vas, glas od daja. — 20.35 G. Bizet: »Iskalci biserov«, opera v treh dejanjih. — 22.35 Motivi, ki vam ugajajo.

Sreda: 11.40 Radio za šole (oddaja za prvo stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.10 Pomenek s poslušavkami. — 13.30 Glasba iz filmov in revij. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 19.10 Higiena in zdravje. — 19.25 Zbori, gostje v Trstu: Mešani zbor »France Prešeren« iz Kranja. — 20.35 Simfonični koncert orkestra in zbora RAI-TV iz Milana. V odmoru (približno ob 21.20) Misli in nazori. — 22.45 Sentimentalne pesmi.

Četrtek: 12.00 Za smeh in dobro voljo. — 13.30 Glasba po željah. — 17.20 Italijansčina po radiu: Spopolnjevajni tečaj:

ŠPORT

Memorial »M. Filej« 1966

Odbojarski turnir se je zaključil v ponedeljek zvečer v telovadnici Md. d'Oro v ulici Orzoni. Pet ekip se je bojevalo za dosego pokala. Že po prvih tekmah se je izkazala premoč sovodnjanskega moštva. Poleg odličnih igralcev Prinčiča in Černica od Olympije ter Cotiča, je bilo to moštvo sestavljeno in drugih dobrih igralcev. Porazilo je vse ostale ekipe, razen skavtov, z 2:0 (Skavti so izgubili z 2:1). Tako so si res zasluženo osvojili pokal »M. Filej« za leto 1966. Od ostalih ekip se je predvidevalo, da bo ekipa Mosta (z njo so igrali dobri igralci Olympije Valentinič in Susič) ali pa ekipa Alojzijevišča (med njimi igralci Olympije Soban in Antonič) zasedla ostala častna mesta. Toda letos so pripravili pravo presenečenje Steverjanci, ki so premagali tako Skavte kot igralce Mosta in si tako zagotovili drugo mesto, kljub temu, da so nato v nezanemljivi igri podlegli Alojzijevišču, ki pa je bilo že izločeno iz boja za drugo ali tretje mesto, ker je doživelo tri poraze (s Skavti, Sovodnjami in Mostom). Tako so Steverjanci dokazali, da tudi ekipe, ki nimajo vrhunskih igralcev, lahko z dobro voljo veliko dosežejo. Lestvica je naslednja: 1. Sovodnje (8 točk (dobljenih setov 8, izgubljenih 0); 2. Steverjan, 4 točke (4,5); 3. Most, 4 točke (4,6); 4. Alojzijevišče, 2 točki (4,6); 5. Skavti, 2 točki (4,7).

Nogometni turnir. Dne 1. novembra so se v Sovodnjah vršile izločilne tekme. Srečale so se ekipe Podgora: Livada in Sovodnje: Alojzijevišče. Zmagovalca sta bila Livada in Sovodnje, ki sta se za pokal spoprijela v petek, 4. novembra na igrišču v Sovodnjah. Zmagali so Sovodnjenci s 3:0 in si s tem priborili že drugi pokal na tekmah »M. Filej«.

Namizni tenis se je začel pretekli torek. Udeležuje se ga sedem moštvev. Rezultati prvega dneva so bile: Skavti I: Dijaški dom II, 4:1; Dijaški dom I: Dijaški dom II, 3:0.

Tek čez drn in strn se bo vršil v nedeljo, 20. t. m. dopoldne v Steverjanu.

2. lekcija. — 17.35 Glasba za vaš tranzistor. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 20.35 »Novembrski dan«. Radijska drama, ki jo je napisal B. Naughton, prevedla Nada Konjedic. — 22.40 Sopranistka Zlata Gašperšič-Ognjanović, pri klavirju Gita Mally.

Petek: 11.40 Radio za šole (oddaja za drugo stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.10 Med tržnimi stojnicami, pripravil prof. Tone Penko. — 13.30 Glasbeno potovanje okoli sveta. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 Iz slovenskega glasbenega življenja v preteklih stoletjih. — 18.50 Skladbe davnih dob: vokalne ter instrumentalne skladbe Johna Dowlanda. — 19.10 Slovenski znanstveni delavci s tržaške univerze: Dr. Aleš Lokar: »Plastične mase«. — 19.25 Plošče, ki so mladim všeč. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe orkestra RAI-TV iz Turina.

Sobota: 12.10 Tržaške ulice in trgi. — 13.30 Semenj plošče. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Volan. Oddaja za avtomobiliste. — 16.20 Pregled italijanske dramatike. 3. oddaja. Pastoralna drama. Prizorji iz del: »Zgodba o Orfeju«, »Aminta« in »Pastor Fido«. — 17.20 Komentarji o dogodkih po koncilu in v jubilejnem letu. — 19.10 Družinski obzornik: (7) »Mnenja o zavodski vzgoji«. — 20.45 Goriški vokalni oktet, ki ga je vodil pok. prof. Mirko Filej. — 21.00 Za smeh in dobro voljo. Besedilo Danila Lovrečiča.

KEROZEN — DRVA — PREMOG

TVRDKA

Ivan Vetrih

Kerozen Vam za Gorico in okolico
tekem dneva dostavimo na dom

Gorica, ul. Lantieri 5 - Tel. 25-27

Kmečka banka

GORICA - ul. Morelli 14 - tel. 2206

vam nudi ugodne pogoje za trgovske posle in bančne usluge (tekoči računi, vezane in proste hranilne vloge, posojila, vnovčenje in diskontiranje trgovskih menic, posli z inozemstvom, nakup tuje valute, plačevanje davkov in tako dalje)

Shod Slovenske skupnosti

Slovenska skupnost je začela v nedeljo, 6. novembra z volivnim shodi. Prvi trije shodi so bili v Rojano, pri Sv. Ivanu in na Opčinah. Govorila sta deželni poslanec dr. Škerk, in Drago Stoka. Obravžalo sta, zakaj je potrebna Slovenska skupnost, kakšno je njeno poslanstvo, kaj vse je Slovenska skupnost zadnja štiri leta naredila, kakšen je njen program. Omenila sta tudi njeno stališče do raznih vprašanj, npr. do ladjedelnic v Trstu, ki jih nikakor ne bi smeli zapreti, ter sta pozvala Slovence, naj glasujejo za Slovensko skupnost.

OBVESTILA

Ker se je goriški moški pevski zbor »Mirko Filej« že predčasno obvezal, da bo s koncertom ter spevoigro »Kovačev študent« gostoval v Selih na Koroškem, ne bo mogel nastopiti v nedeljo, 13. novembra v Marijinem domu v Rojano, kot je bilo javljeno v zadnji številki »Našega vestnika«, glasilu slovenskih dušnih pastirjev v Trstu. Nastop v Rojano se bo vršil kdaj pozneje, kar bo javljeno pravočasno.

Pogrebni obred in sv. maša za rajne. Apostolstvo molitve v Gorici je te dni izdelalo liturgično knjigo št. 1 pod gornjim naslovom. Knjižica je namenjena tako duhovnikom kot vernikom, ki se je bodo gotovo razveselili, saj vsebuje v slovensčini besedilo tako za obrede ob priliki krščanskega pogreba kot besedilo za sv. maše za rajne. V molitvah se prosil dobri Bog, da bi duši čimprej podelil večno srečo, za katero je ustvarjeno človeško srce. Knjižica je na razpolago pri gdušnih pastirjih, v Trstu pri Fortunatu in v Gorici na upravi našega lista.

Duša Kristusova. Pod tem naslovom je izšla nedavno v Celovcu v založbi Mohorjeve družbe knjiga premišljevanj o dvanajstih prošnjah molitve »Duša Kristusova, posveti me«, ki se navadno moli v zavahli po sv. obhajilu. Knjigo je napisal dr. Jakob Kolarič CM. Vsakdo, ki jo bo prebral, se bo začutil duhovno prerojenega in misli, ki jih vsebuje, ga bodo prežele z veliko ljubeznijo do vsega, kar je božje. S pridom jo bodo uporabljali duhovniki za pridige, premišljevanje in duhovne misli, v veliko korist bo redovnim skupnostim, saj bo prinesla novega apostolskega ognja v njihove prostore, vernikom pa bo knjiga sploh en sam vrecel duhovnih vzpodbud in velik doprinos k njihovi notranji rasti v resničnega kristjana. Za to knjigo bi bilo res odveč vsako priporočilo in veljajo samo besede: Nabavi si jo, vzemi jo v svoje roke in jo beri ter zopet beri! — Knjiga se dobi tudi na upravi našega lista ter stane 850 lir.

DAROVİ:

Za Zavod sv. Družine: Družina Prinčič v spomin na obletnico smrti naše sestre Dore 2.500; P. A. za uslišano prošnjo k škofu Slomsku 5.000; Steverjan 390 kg krompirja, 320 kg korusu v storžih, 86 kg jabolk, lir 6.600; Štandrež 550 kg krompirja, 200 kg korusu v storžih, lir 22.300.

Za Alojzijevišče: F. P. 2.000; N. N. 1.000; A. Toros 3.000; N. N. 2.000; V. J. 4.000; družina Prinčič v spomin na obletnico smrti sestre Dore 2.500 lir.

Bog povrnj vsem dobrotnikom!

OGLASI

Za vsak mmm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici